

התורה והחיים

גיליון 110 | פרישת נצבים | מהדורה מיוחדת אומן ראש השנה ה'תשפ"ב | מידע מקיף למקורבים כגב העלון | טעון גניזה

גליון שבועי לחניכי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

קיבוץ 'חניכי הישיבות' – אומן ראש השנה

כבוד ליהנות מפגינה שלהם, עם האווירה שמתאימה לסגנון בו הם גדלו ובו הם חיים.

מכאן נולד הקיבוץ האמור. לצורך המטרה האמורה – שכר הארגון מתחם מיוחד, עם קרבה פיזית לציון מחד, ועם אפשרות לשקט נפשי ויישוב הדעת מאידך. המתחם הכיל את כל מה שנצרך עבור כהור / אברך ליטאי שמגיע לאומן, כפעם הראשונה או העשירית; למעלה ממאה מקומות לינה מסודרים ונוחים, פינת קפה, אולם גדול לתפילות סעודות ושיעורים, ואפילו מקווה פרטי ונוח.

ואכן, הביקוש היה רב. והמקום התמלא עד אפס מקום, כשהמאחרים נאלצו להיתקל בסירוב. עסקני הארגון השתדלו לארגן את כל הנצרך על הצד היותר טוב – הן בשיבוץ החדרים, והן בדאגה לכל הפרטים הקטנים, בגשמיים וברוחניים, והתוצאות היו בסייעתא דשמיא מעל ומעבר למצופה.

במקום התקיים מניין לכל התפילות של ראש השנה, כשלפני העמוד ניגשו בעלי תפילה וותיקים בעלי לב ורגש הם. נוסח התפילות היה לפי הנהוג בברסלב, עם שילובים קלים מעולם הישיבות. כמו כן התקיימו במתחם כל סעודות החג, מלוות בניגונים שירים וריקודים, וגם שיעורים ודברי חיוזק, שנאמרו על ידי כלל המשתתפים, כל אחד בתורו.

מלבד זאת, התקיימו במקום שיעורים סביב השעון, על ידי משפיעים חשובים ובראשם הרה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א שאלוה את הארגון במסירות לאורך כל הדרך בעצה ובמעש. וכן על ידי מקורבים מעולם הישיבות, ביניהם: הרב ישראל מאיר גלינסקי, הרב רפאל כץ, הרב אשר זעליג מרגליות, הרב יוסף חיים הוד, ועוד.

גולת הכותרת הייתה נעילת החג, בה ישבו כולם סביב שולחן אחד, ניגנו ניגוני דבקות ושמהח. ולאחר מכן נעמדו בזה אחר זה מקורבים טריים וגם וותיקים וסיפרו בהתרגשות את סיפור ההתקרבות שלהם לברסלב ככלל ולאומן ראש השנה בפרט. הציבור ישב מרותק ודומע, ונותר עם רושם עז, ועם רצונות עזים להתקרבות מחודשת.

אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו להתקרב לרבינו!

אחד מהחידושים הבולטים באומן שהתפתחו לפני שנתיים – הוא 'קיבוץ חניכי הישיבות'... צירוף מילים בלתי אפשרי לכאורה. כי מי שהוא חניך הישיבות לא אמור להופיע בקיבוץ, או על כל פנים 'לא יודע' שהוא אמור להופיע בקיבוץ, ומי שמופיע בקיבוץ – הוא כנראה לא חניך הישיבות. ובכל זאת, הצירוף הבלתי אפשרי הזה הפך לאפשרי והיה למציאות.

ארגון 'הקבצו' כבר עוסק מזה כמה שנים – בקירוב ובעיקר בגיבוש, הציבור הליטאי-הישיבתי, סביב משנתו של רבינו מוהר"ן מברסלב. זה התחיל בקונטרס דק, שעוסק לכאר במילים קצרות את הבשורה המיוחדת של 'ברסלב', גם ובמיוחד לציבור הליטאי, ועל הדרך מתעסק עם 'הקושיות' שמסתובבות בעולם על הדרך של ברסלב.

בהמשך זה התקדם לגליון שהופיע בתדירות הודשית, והכיל בתוכו מדורים מגוונים שמנגישים את משנתו ודרכו של רבינו, בשפה ישיבתית מדוברת. הגליון עוסק לכאר בצורות שונות נושאים מגוונים מתוך משנתו של רבינו, וגם משמש ככמה להיגיהם ולסיפוריהם של המקורבים.

במשך השנים, התופעה התרחבה והתפשטה. והארגון המשיך בחיפוש דרכים להקל ולסייע את דרכו של המתעניין והמתקרב – על ידי כנסים מרכזיים ברחבי הארץ, נסיעות מאורגנות לאומן במיוחד לציבור הזה והסגנון שהוא דורש, ועוד.

בין היתר עלה הצורך – להתארגן גם בנושא של ראש השנה. התופעה של בני ישיבות, בהורים ואברכים וגם מבוגרים, שמחליטים לעזוב את הבית ואת הישיבה, ולנדוד אומנה כדי להשתתף בראש השנה של רבינו, מתפשטת והולכת כמספרים שמכפילים את עצמם משנה לשנה, וכשהם באים לאומן, הם זקוקים לפינה של יישוב הדעת בסגנון שלהם, שיאפשר להם מחד להיות חלק מהקיבוץ הנפלא והרב-גוני, ובד

רהמני דין ר"ה מכוח אחדות ישראל שמתגלה אצל הצדיקים

הגר"א והליקו"מ – דין ר"ה הוא העמידה לפני כסא הכבוד

הגמרא בר"ה (לב:) מתארת את יום הדין של ר"ה 'מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מותים פתוחין לפניו', ואנו מבקשים בתפילה, מכך שיאין שכחה לפני כסא כבודך' שיוכרנו לטובה. ונראה בס"ד מהו סודו ועניינו של אותו 'כסא' שאנו הופכים מכסא דין לכסא רחמים, אותו הכסא אשר קדם לבריאת העולם וכדכתיב 'כסא כבוד מרום מראשון', ורוח א-לוהים מרחפת על פני המים' וכמבואר שם ברש"י שכסא הכבוד עומד באוויר. הרי שתכלית היום הזה הוא לכונן 'מוכן לשבתך ה', וצבון כסאך מאז, מעולם אתה', ובכח עשיית שנתפתחין ביום ר"ה אנו זוכין לגדולה תשובה שמגיעת עד לכסא הכבוד.

וכן בריש פסר אויב 'הדין של ראש השנה' נכתב במקרא באופן שה' יושב וכל בני הא-לוהים מתייצבים עליו וגם השמן כתוכם וכמבואר שם בגר"א וז"ל הוא יום א' דר"ה כמש"כ בזהר (ח"ב דף לב:) וכו' והעומד לפני מי שיושב נראה כאילו הוא עומד עליו, יען כי העומד הוא גבוה מן היושב ומתחילה ישב אברהם והמלאכים היו עומדין לפניו, ע"כ יתכן לומר נצבים עליו, משא"כ אח"כ אשר המלאכים ישבו תחת העין ואברהם עמד עליהם לשרתם, יתכן לומר 'עומד עליהם' וכו' וכן בר"ה הקב"ה יושב על כסא כבודו וכל צבא השמים עומדים עליו, על כן שייך בהם לשון 'על' וזהו 'להתייצב על ה', הרצון בזה, שכל כונתם הוא למענו יתברך לשפוט ולרדות כל מי שעשה נגד רצונו יתברך, אם כמ"ע או במצות ל"ת וזהו 'להתייצב על ה' בשביל כבוד ה' יתברך, ויבא גם השמן בתוכם, כמו שאמרו (ב"ב טז.) שמן לשם שמים נתכוון, היינו כי רצונו לשם שמים לשפוט המורדים והפושעים בו יתברך.

וכן ביאר הגר"א כי זכות ומישור לפני כסא הוא שם אדני' דינא דמלכותא דינא, ולפניו אך זכות ומישור של כל אדם, חסד ורחמים לפני כבודו, הוא שם הוי"ה רחמים, אבל אם אינן מספיקין הזכות והמישור, כבודו יתברך בעצמו מעיין אח"כ ביוה"כ בדין האדם ואז 'חסד ורחמים לפני כבודו' גם כשאין זכות ומישור ביד האדם, כמ"ש והנתי את אשר אחוץ, אע"פ שאינו הגון וזהו צדק ומשפט מוכן כסאך וגו', מתחילה בר"ה ישפטו כו"ד של מעלה עפ"י צדק ומשפט, ואח"כ ביו"כ חסד ואמת יקדמו פניך, וזהו כי טובים דודיק מיין, יותר טוב שיבוא משפטי לפני כבודו יתברך מלפני שרים של מעלה שהם שבעים כמניין יו"ן וזהו שאומרים בתפילת שמונ"ע השיבה שופטינו וכו' ומלך עלינו אתה ה' לבדך בחסד וברחמים ועי"ז וצדקנו במשפט.

ונראה בסמוך בדברי הליקו"מ (תניינא א') כי הכח לעמוד כנגד קטרונ המלאכים (אשר הוא דין יום ר"ה שבכל שנה מחדש נעשה בריאת העולם והאדם והקב"ה נמלך במלאכים האם לברוא האדם וכדכתיב 'נעשה אדם' (וכפי שהתבאר במאמרים הקודמים) הוא רק ע"י מאחו פני הכסא (אויב) דהיינו האחיזה בכסא הכבוד, וכפי שביאר שם את דברי הגמ' בשבת שמבואר שם כי בשעה שעלה משה למרום לקבל את התורה ביקשו מלאכי השרת לשרפו וכו' עד שאמר לו ה' 'אחוז בכסא כבודי וענה להם תשובה'.

הליקו"מ והנפה"ח – כסא הכבוד הוא שרש נשמות כנס"י

ומבאר רבינו מהו סוד האחיזה בכסא כבוד ה' בשביל להנצל מקטרונ המלאכים, ומבאר שם כי נתן לו ה' עצה לאחוז ולהתקשר בשרשי הנשמות שהם בחינת כסא הכבוד וכו' וע"י הכח של ששים רבוא בכרם אחד דהיינו בחינת שרשי הנשמות יש לו כח שיהיה לו ממשלה על המלאכים וכו', אבל לזכות לקשר עצמו לנשמות ישראל צריך לידע כל מפורסמי ומנהיגי הדור כי הנשמות נחלקים תחתם כי כל מפורסם ומנהיג הדור יש לו כמה נשמות פרטיות השייכים להלכו וכו' עי"ש שמבאר היאך זוכה האדם להכיר ולהתקשר למנהיגים האמיתיים שבדור ואכמ"ל.

וכפי שרואים בחוש ממש כי במקום הצדיק דומה הוא למקום המקדש אשר שם אין מקום להסידות או לקהילה מסוימת או לדרך מסוימת של עבודה, אלא כל הנהלים הולכים אל הים וכל גוויי הקשת של ישראל מכל הצבעים של היהדות מתנקזים לאותו מקום, וזהו הסימן שבו מתגלה נקודת אמת שורשית השייכת לשורש נשמתם של ישראל עוד קודם ההשתלשלות כאן למטה היאך שכל אחד עובד את ה' כפי דרכו הפרטית והמיוחדת, אלא זהו נקודת האמונה שכל המגיע לשם חש ומגלה כי ממונה וגנוזה היא כבר בליבו יהוד עם כל ישראל כולם.

וכ"כ הנפה"ח בשער א' פ"ה כי הכסא הוא שורש נשמות כנסת ישראל עי"ש באריכות ומקוצר היריעה לא הבאנו את כל דבריו, והמבואר שם כי כנס"י הינם האדם אשר יושב מעל הכסא, כי אתם קרויין אדם ועי"ש מה שביאר כי רק מסוד הכסא ומטה הוא בהשגת האדם בענין כבוד מלכים – עולם הכסא – חקור דבר, כבוד אלוהים – עולם האצילות – הסתר דבר. וממילא יש להבין שאנו מתעסקים דווקא מעולם הבריאה ומטה ששם מתגלה כבוד ה' והוא הנקרא כסא ה' ועולם הכסא וכמבואר בגר"א שהוא גם מקום הדין (בספרא דצניעותא פ"ה, ל:) שהאריך בסוד עולם הבריאה שהוא הנקרא עולם הכסא אשר שם אמא מקננא בכרסאי, שהוא ההתלבשות של החכמה עילאה של עולם האצילות למטה בנבראים ואיהו כוס דברכה שיש בה עשרה דינים וכו' וכנגד התורה שנתנה בעשרת הדברות כי התורה היא דבריאה שיש בה שחר ועונש וכו'. והכס"א הוא מספר אלוהים שהוא בינה עולם הבריאה כמראה אדם שהוא סוד מ"ה בגמטריא חכמ"ה.

הדין וההמלכה בר"ה הוא על נשמת כנס"י בכללותה

וכיון שבשורש נשמות ישראל הם בני המלכות ובהם תלויה המלוכה כאן בעולם וכשמקבל את מלכותו יתברך זה כולל את המלכת את הברך את קבלת עם ישראל כולו כבני המלכות, וכיון שיום זה הוא יום ההמלכה צריך להתקשר לנשמות כלל ישראל בשביל להיות חלק ממעשה ההמלכה וכפי שהאריך הרמח"ל לבאר כי מידת מלכותו יתברך מחייבת או דין או רחמים.

וכריאת האדם בר"ה והדין על בריאת האדם בר"ה הוא על כללות נשמות ישראל כולם כאחד וכפי שאמרה המשנה 'היוצר יחד ליכם המבין אל כל מעשיהם' כי מאותו המקום שבו ליכם נוצר יהוד שם הוא חוזר וכוללם ודן אותם כמה הם שייכים לאותו היחוד'.

ובכל שנה ושנה שאנו מתחילים לעבוד את הש"י מחדש ולקבל את אור האמונה השורשית הגנוזה ומבועה והקוקה בנשמת כנסת ישראל הרי שאנו צריכים להתחבר לשם בשביל לזכות אליה, והצדיק אשר זכה להיות קשור ואחוז בכסא כבודו כדוגמת משה רבינו שהיה לכול מס"ר נשמות ישראל (והוא עניין השידוכין אשר דיבר עליהן בהיי מוהר"ן אשר נעשים סביב אותו הכסא כי שם הוא המקום שמתקשרים נשמות ישראל זה לזה ומגלים את האחדות השורשי הראשון) והוא הצדיק שבכחו להתחבר הדינין מיישראל וכפי שעשה משה כשעלה לשמים במו יום האלו ונתפלל על ישראל עד שנתרצה לו ה' ואמר לו 'סלחתי כדברך', וניצל מקטרונ המלאכים, וע"י התדבקותינו בצדיקי הדור, עי"ז נזכה להיכלל בבריאת ה'אדם' שביום ראש השנה.

גודל הרחמים בדין של ר"ה הוא דווקא מכה הצדיק האחוז בכסא

ועי"ש שביאר שם עניין הדין של מעלה שכולו רחמים ורצון ומאחר שאין לדון את חבירו עד שתגיע למקומו, ורק הקב"ה יודע את מקומו של כל אחד ואחד מאחר והוא מקומו של עולם, וגם מי שאחוז בבחינת כסא הכבוד הוא גם כן בבחינת מקומו של עולם, כי הצדיק הוא יסוד העולם וכמבואר בחגיגה שיכל העולם עומד על עמוד אחד וצדיק שמו', כי הוא

קשור לשרשי כל נשמות ישראל כולם שהם כסא הכבוד למקומו יתברך, וכדכתיב 'כסא כבוד ינחילם כי לה' מצוי ארץ וישת עליהם תבל'.

וביאור הדברים כנ"ל שמקומו של עולם עניינו הוא ההתעלות למעלה ממחלכי העולם משורשו העליון, אשר שם הנשמה נשארה במהרתה וכל הטאי האדם, כביכול שייכים לבחינה של 'הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח' שהוא עניין נתינת הבחירה לבנ"א כאן למטה, ויש להאריך בזה אך קצרה היריעה.

מראה הכסא והאדם היושב ע"ג שנתגלה למוהר"ן ברה"א

הנה בחיי מוהר"ן רמו רבינו מעניין צפונות יום ראש השנה, וז"ל"ק (אות פד): 'מה שספר קדם ראש השנה תקס"ט סוף קי"ן תקס"ח ובאותו העת הביא לו השוחט מטעפליק פסא נפלאה'.

וְסִמּוּד לְזֶה סֵפֶר זֹאת שְׂרָאָה בְּמִרְאָה אוּ בְּחֵלוֹם שֶׁהֵבִיאוּ לוֹ פֶּסֶא, וְהָיָה אִישׁ סְבִיבָה, וְהָלְכוּ בְּלֵעוֹלָם אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף לְרֵאוֹתָהּ, וְכִשְׁחֹרֵד מִשָּׁם, אֲזַי תִּכְרַף נִתְקַשְׁרוּ זֶה עִם זֶה וְנִעְשָׂה שְׂדוּכִים בִּינֵיהֶם. וְגַם בְּלֵ מְנַהֲיֵי הַדּוֹר בְּלֵם הָלְכוּ לְרֵאוֹתָהּ, וְשָׂאֲלָתִי בְּמָה הִיא רְחוּקָה, וּמִפְנֵי מָה תִּכְרַף נִעְשָׂו שְׂדוּכִים. וְהִלְכְתִי וְהִקְפַּתִי סְבִיבָם לִילָךְ שָׁם.

וְשִׁמְעֵתִי שֶׁהוֹלֵךְ וְכֵא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִיִּיתִי מְסַפֵּק אִם לְחֹרֵד אִם לְהִתְעַבֵּב שָׁם, וְהִיִּיתִי נְבוֹךְ בְּדַעֲתִי וְאִמְרַתִי בְּלֵבִי אִיךָ אֲשָׁאֵר בְּכֵאֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִמְרַתִי בְּדַעֲתִי לְפִי הַגּוֹף הַלּוֹשׁ שְׂיֵשׁ לִי לְמָה לִי לְחֹרֵד וְהִיִּיתִי שָׁם.

וְכֵאֲתִי לְהַכְפֵּא וְרֵאֲתִי שָׁם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִמֶּשֶׁל. וְכֵן יוֹם כְּפּוֹר, יוֹם כְּפּוֹר מִמֶּשֶׁל. וְכֵן סְבוֹת, סְבוֹת מִמֶּשֶׁל. גַּם שִׁמְעֵתִי שֶׁהָיוּ צוֹעֲקִים, "הַדְּשִׁיכֶם וּמִוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נְפִשִׁי", מַה לָּכֶם לְדוֹן אֵת הָעוֹלָם, רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֲצֻמוֹ יִשְׁפֹּט, וּבְרָחוּם בְּלֵם עִם בְּלֵ מְנַהֲיֵי הַדּוֹר בְּלֵם בְּרָחוּ.

וְרֵאֲתִי שָׁם שֶׁהָיָה חֲקוּק עַל הַכְּפֵא בְּלֵ צִוּוֹת שֶׁל בְּלֵ בְּרֹאֵי עוֹלָם, וְכֵל אֶחָד יָהִי חֲקוּק עִם בֵּת זוּגוֹ אֲצִלּוֹ וּבְשִׁבִיל זֶה נִעְשִׂין תִּכְרַף שְׂדוּכִים. כִּי בְּלֵ אֶחָד מִצֵּא שָׁם וְרֵאָה בֵּת זוּגוֹ, וּמֵאֲחֵר שְׂבִיבִים הַקּוֹדְמִים לְמִדְתִּי, נִפְל בְּדַעֲתִי שֶׁפְּסוּק, "בְּרֵסִיָּה שְׂבִיבִין דִּי נוֹר" רֹאשֵׁי תְבוֹת שְׂדוּךְ כִּי עַל יְדֵי הַכְּפֵא נִעְשִׂין שְׂדוּכִין בְּנִל, גַּם בְּרֵסִיָּה רֹאשֵׁי תְבוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם כְּפּוֹר סְבוֹת. וְעַל בְּנֵי בְּשִׁמְיֵי עֲצֵרֵת זוּגָא דְמִטְרוֹנִיתָא. וְשָׂאֲלָתִי מַה יִּהְיֶה פְּרַנְסְתִי וְאִמְרוּ לִי שֶׁאֵהִיָּה שְׂדוּךְ וְהָאֵשׁ הַקּוֹף סְבִיבוֹ.

מיטיבי לכת // הליכה עם 'התורה הזמנית' – ליקוטי מוהר"ן תניינא תורה מ' // הרב אריה גלינסקי

על הפרשה // פנינים על פרשת השבוע לאור תורה זו

שעיקר הקיבוץ הוא 'בראש השנה, שאז הוא הקבוץ הגדול, אזי ההתפארות גדול ביותר, מחמת שמתקבצים הרבה בני אדם, החפצים להתקרב אליו ויתברך'.

ועיקר ההתפארות הוא דייקא מריבוי הגוונים, וכמובא בדברי מוהרנ"ת (ליקוטי הלכות, ברכת המזון, הלכה ד אות ט) 'כי עקר ההתפארות על ידי הגוונים על ידי שישאל כלולין מונוין סגיאין פמבאר בדברי רבינו זכרוננו לברכה במקום אחר' (עייני ליקוטי מוהר"ן סימן לח), ועל כן מודגש כאן בפסוק מה שמתקבצים כל הסוגים והבחינות של עם ישראל כי עיי"ו הוא עיקר ההתפארות.

עבודת היום // פנינים על עבודת היום לאור תורה זו

החפצים להתקרב אליו ויתברך, ואזי נתגדל ונתוסף פאר ויפי הצדיק, כי הוא בעצמו ההתפארות כנ"ל, יעו"ש עוד כללות העניין.

הסתכלות פני הצדיק בעת הקיבוץ בזמנו

בן ומהראוי להעתיק בזה את דברי הפרפראות להכמה שמבאר במתיקות לשונו איך מתקיים עניין זה של ההסתכלות על הצדיק בעת

'כי באמת ראש השנה היא טובה גדולה כי הוא מועד שהלכנה מתפסה בו, שעל זה נאמר (תהלים ס ע"ב), הביאו עלי כפרה. והוא טובה גדולה להעולם, כי על ידי זה אנו יכולין לבקש כפרה בראש השנה'.

ביאור המעשה עפ"י הגר"א

עייני בליקוטי הגר"א בהדרת קדש על הפסוק הזה של כורסייא שביבין דינור נהר דינור נגיד ונפיק וכו' והוא כסוד אלף יומין דבריאה א-ל ש-די ר"ל במילוי בהמות בהררי אלף וכו' עיי"ש באריכות שהוא כנגד עולם הבריאה ובהיכלות כתב (בהיכל הרביעי) כי בתוך נהר דינור נשרפין הנשמות שעדיין לא נודככו וממנן שתחת ההיכל שני שמקרבין לכאן וכן שליטין דרקיעין שמכאן נמלי שולטנותם וכאשר מגיע זמן שיסור שולטנותם נשרפין כאן כאן וכל בקר מתחדשין וכנגד המלאכים שנשרפין בנהר דינור אחר שמסיימים את שירתם ועבודתם.

ובהיכלות יו. כתב כי שבעים שרי אומות שהם ע' שרים הסובבים את הכסא וכאן הוא סוד הכסא בשבעין נהורין, ונקרא כסא המשפט כונן למשפט כסאו כורסייא דדיינין בה כידוע וכו' דינא יתיב וספרין פתיחו וכל הענין הכל בהיכל הזה כמש"ל והן השרים מכווין וכו' (שהם כנגד היכל הזכות וביארנו לעיל במאמרים באריכות עניינם ואכמ"ל לחזור שוב).

ונראה כי הם סוד כל אלו שהיו סובבים סביב הכסא שראה רבינו, והוא סוד הדין שמתגלה מכה הכורסיא שביבין דינור, דהיינו מי שייך עדיין להיכל הזכות ומי ראוי לחיים, אבל רבינו הליקו"מ גילה לנו את הכה להתחבר לאדם היושב על הכסא, ואדרכה להפוך להיות בעצמינו חלק מכסא הדין, ובוזה להמתיק את כל הדינים מעלינו ומעל ישראל בזה שאנו מעמידים את עצמינו כחלק משלימות כנסת ישראל המתגלה אצל הצדיק שרשי נשמותיהם של ישראל וממילא אין מקום לדין והמלכות מתקיימת גם בלא דינא דמלכותא דינא ובסוד שם 'א-לוהים' כמבואר שם בגר"א אך האדם היושב על הכסא הוא גילוי שם ההוי"ה שחל על ישראל שמאוחדים איתו בעצם, ואינם עומדים בפני כנפרדים אלא כבני המלך ממש, וכתבנו ברמיוות ממש ותן להכם ויהכם עוד.

הקיבוץ, שאז מתקרבים הרבה בני אדם ההפצים להתקרב אליו יתברך, ועניין זה מתקיים גם היום בקיבוץ הקדוש, בהסתכלות על כלל הקיבוץ, וההתפארות שעולה מכל אחד ואחד, זהו בחינת ההסתכלות בפני הצדיק ועיניו זוכים לבחינת קדושת ארץ ישראל, באופן שבכל מקום שמסתכלים זוכים להמשיך לשם קדושת ארץ ישראל, ואור ההשגחה והחכמה שמאירה בארץ ישראל.

וז"ל שם 'כבר מבואר במקום אחר שענין זה המאמר נוהג גם עכשיו כי על ידי שמסתכלין על כלל הקיבוץ שמתקבצין אליו ז"ל על ראש השנה, ובערב ראש השנה משתמחין על קברו הקדוש ואומרים העשרה קפיטיל תהלים כפקודתו ז"ל, ומתפללין שם הרבה על התשובה, ולזכות לעבוד את ה' כראוי כל אחד כפי בחינתו ואחר כך בראש השנה מתפללין ביהוד בבית המדרש הנקרא על שמו ז"ל ובוודאי השם יתברך מקבל התפארות גדול מזה.

ומי שמסתכל על זה בעין האמת ומתבונן בגודל כח וזכות הצדיק שזכה וזיכה את הרבים בחייו כל כך, עד שגם עכשיו זה שנים רבות אחר פטירתו ז"ל עומד ומשמש במרום ומזכה את הרבים כל כך בספריו הקדושים ובקברו הקדוש, וזה מה שנראה גם לעיני בשר הגשמיים, מלבד מה שעוסק ברוחניות בתיקון נפשות ישראל, להחזירם בתשובה ולקרנם להשם יתברך.

וביותר נראה זכות ההתפארות הזאת בראש השנה בזמן הקיבוץ הגדול ומי שיש לו עיניים לראות הוא מתפלא מאד בכל שנה ושנה בעת זמן הקיבוץ כי מי פועל ועוסק זאת לקבץ בכל שנה ושנה קיבוץ גדול כזה ה' עליהם יחיו, ורובם ככולם הם בעלי תורה, והרבה מהם גם בעלי עסק, ויש שיש להם עסקים גדולים מאד בביתם, ולפני ראש השנה משליך כל אחד מהם כל עסקיו שבביתו ובא ביגיעות וטירחות גדולות ויש שבאים ממקומות רחוקים וכו' ואין עושים שם שום דבר, רק כל אחד מבקש ומתחנן ושופך נפשו לפני ה' לזכות לתשובה שלימה וכו', ושייתקנו כל פגמיו שפגם עד עתה ושמתה לא יפגום עוד, ומרבים שם בתחנונים רבים ובכביות גדולות והתעוררות גדול עד אין חקר, הן על קברו הקדוש קודם ראש השנה הן בבית מדרשו הקדוש בראש השנה בעצמו.

וכל אחד מקבל הארה והתעוררות מחבירו ובכל שנה ושנה מתחדש ומתחזק בעזרת השם האהבה וההתקשרות והאחדות שבין כל הקיבוץ לשם שמים ושאינה תלויה בשום דבר כלל וגם בעזרת השם בכל שנה נתוספין נפשות חדשות אל כלל הקיבוץ ורואין בחוש ממש הפעולה הטובה שיש לכל אחד מאנשי הקיבוץ בכל השנה על ידי זה ברוחניות וכמעט שהחיות וההתחזקות של כל אחד בעבודת ה' כל השנה כולה הוא

על ידי החיות דקדושה וההארה הגדולה שמקבלין אז בזמן הקיבוץ וכשנתתקן ברוחניות ממילא מסתמא נתתקן גם בגשמיות גם כן כמבואר במקום אחר ומי שמסתכל על כל זה בעין האמת (וממילא מובן כי אי אפשר לבאר בשלימות כל ענייני ההתפארות הקדושים שיש להשם יתברך על ידי זה) בוודאי הוא גם כן בבחינת (ישעיה ל"ג) מלך ביפיו תחזינה עיניך וזוכה גם כן לכל הבחינות המבוארים בפנים.

אכלו מעדנים ושתו ממתקים

ג] עוד יש להביא בזה מה שכתב מוהרנ"ת (ליקוטי הלכות, ברכת המזון, הלכה ד, שמוינסדת על תורה זו אות ו): 'זוה אכלו ממשמנים ושתו ממתקים וכו' ואל תעצבו פי ה' ה' הוא מעזכם, פי עקר תקוון האכילה בקדושה הוא על ידי שמחה שהוא בחינת ההתפארות כנ"ל בחינת פי ה' ה' הוא מעזכם שהוא בחינת פי תפארת עזמו אתה וכו' וכנ"ל ועל כן נאמר מקרא זה על ראש השנה פי אז בראש השנה הוא עקר התגלות ההתפארות כנ"ל ועל כן אז עקר התגלות קדשת ארץ ישראל כמו שקתיב תמיד עיני ה' אלקיד ביה מראשית השנה וכו' וכנ"ל ועל כן אז מזהיר הפתוח לקבל ולשתות בשמחה פי ה' ה' הוא מעזנו על ידי ההתפארות שמקבל אז מאתנו כנ"ל שעל ידי זה נעשה קדשת ארץ ישראל שעל ידי זה עקר תקוון האכילה בקדושה כנ"ל.

וידוע מה שאמר רבינו ז"ל שעל מי שנמצא אצלו נאמר בפרטות עניין זה של אכלו מעדנים ושתו ממתקים, כי שם הוא עיקר ההתפארות.

התאדמות פני התוקע

ד] עוד מובא שם (אות ה) ביאור עניין התאדמות פני התוקע על פי עניין זה וז"ל שם 'זוה בחינת התאדמות פנים על ידי תיזן פי בקדושה דתינו בפום של ברכה נמשך זה ההתאדמות הפנים מבחינת ההתפארות הנ"ל שהוא בחינת אדמוני עם יפה עינים הנאמר בדרך המלך עליו השלום שהוא בחינת כוס של ברכה כנ"ל, שזהו בחינת התאדמות פני התוקע בראש השנה פי בראש השנה אז הוא עקר קבוצין ועלית פל ההתפארות של ישראל שמתקבצין בלם אל הצדיקים שבדור וכנ"ל. וזה בחינת שופר לשון שפרא כמו שקתיב שפרו מעשיכם. הינו בחינת התגלות היפי וההתפארות שמתגלה בראש השנה כנ"ל. ומשם נמשך התאדמות פני התוקע על ידי שפאיר בו בחינת קבוצין ההתפארות הזאת בבחינת אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניו ותלכונו. אור הפנים הינו התפארות הנ"ל שעולה לפניו יתברך על ידי תקיעת שופר וזהו בשמך יגילון כל היום וכו'. פי תפארת עזמו אתה וכו' וכנ"ל. וזה בחינת התאדמות פנים על ידי תיזן דקדושה שהוא בחינת כוס של ברכה שהוא בחינת התפארות הנ"ל שהוא בחינת יין המושפך שמשם הארת פנים כנ"ל ועל ידי זה ממשכיין קדשת ארץ ישראל כנ"ל שזהו עקר מצות ברכת המזון וכנ"ל.

מידע מקיף למקורבים

הגליון השבועי 'המקורבים' – גליון שבועי להניכי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב זיע"א. ניתן להשיגו במייל: E0773140331@GMAIL.COM או אצל המפיצים ברחבי ארץ הקודש וכו'. מעוניין לסייע בהדפסת העלון ובהרחבת הפעילות ברחבי הארץ? התרומה שלך חשובה! ניתן לתרום דרך אתר ומכשירי 'קהילות' בקופת 'העולם היהודי'. או דרך קו המקורבים: 077-31-40-331 בשלוחה: 09 (יש לעדכן אותנו על התרומה). לתרומה בדרבים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17 מנוי לגליון המקורבים עד לבית! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' ב-20 ₪ לחודש. לברורים: 054-848-73-17 מעוניין להקים שיעור \ חבורה ברחבי הארץ? פנה אלינו!

קו התוכן 'המקורבים': 077-31-40-331 מספר אמריקאי: 151-86-130-166

שידורים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידורים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבוצו', המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה. ניתן לפנות: 0533-109-760

יש לציין: ארגון 'המקורבים' הינו ארגון אחר מארגון 'הקבוצו' הנפלא שע"י הרב י"מ גלינסקי שליט"א

אמר רבינו הקדוש: "רציתי שהעניין שלי יתפשט בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם כאנשי ליטא!!"

(שיח שרפי קודש ח"ב, סימן נ"ד)

"אמר: הראש השנה שלי עולה על הכל. והיה פלא אצלי, מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי, שיהיו כולם על ראש השנה, איש לא יעדר? כי כל העניין שלי הוא רק ראש השנה" (חיי מוהר"ן, ת"ג)